

پولس رسوله اولین نامه قُرنتیانه شهره کلیسا را

کرداران تا چوه زا نه، چاما خداوند عیسی مسیح نه، رفاقت بدارا.

جدایی کلیسا دلک

۱۰ ای براران چاما خداوند عیسی مسیح نامه واسنه شاماک خواهش کرم که هندیگرنه ای دل ببا، و شاما دلک جدایی مبی و بلکم هم فکر کردنک و هم نظرک ای ببا. ۱۱ چون که، چمن براران، خلوئه کییه آدمه چمن راشان خبر آدییه که شاما دلک دعوا مرافعه اِسِه. ۱۲ چمن منظور اِمه که شاماک ای نفر واتر، «از پولسه پیرو اِسِم»؛ آدرین واتر، «از آپولس پیرو اِسِم»؛ ای نفر واتر، «از کیفا پیرو اِسِم»؛ و آدرین، که «از مسیح پیرو اِسِم».

۱۳ مگم مسیح تقسیم بییه؟ مگم پولس به که صلیب سرک شاما واسنه مصلوب بیه؟ مگم پولس نامنه غسل تعمیدران گته؟ ۱۴ خدا شکر گرم که گریسپوس و گایوسه غیراض، شاما هیچ کامینم غسل تعمید دییه نییران، ۱۵ تا کسی متانه باجه چمن نامنه تعمیدش کته. ۱۶ از استیفاناسه خانوادم نی تعمید دییَده؛ اِمک پرتَر ویرم نامیر علوده کسی می تعمید دییه بیی. ۱۷ چون که مسیح منش خراسنسه نییم تا تعمید بدیم، بلکم منش

۱ پولس طرفنه، که خدا گوسنه دعوت بییه تا مسیح عیسی رسول بیی، و چاما برا سوستنیس طرف نه،

۲ خدا کلیسا را، که فُرنتس شَهَرکا، و کسانی که عیسی مسیح تقدیس بییَده و دعوت بییَده تا هندیگرنه مقدس بییَده، همه ی کسانی همراه که هر یاگا چاما خداوند عیسی مسیحه نامه داد کرده، که چاما خداوند و چوان خداوند اِسِه:

۳ فیض و سلامتی خدا طرفنه، چاما په و عیسی مسیح خداونده طرفنه شاما را بیی.

شکر کردن

۴ از همیشه چمن خدا شاما واسنه شکر کرم و خدا آ فیض واسنه که مسیح عیسیک شاما آدییه بیه. ۵ چون شاما هر نظرک مسیحک، همه ی کلامک و همه ی داناییک غنی بییران، ۶ حتی آجوره که چاما شهادت مسیح دربارہ شاما میانک تصدیق بیه. ۷ آجوری که شاما، چاما خداوند عیسی مسیح آگردسنه منتظران، هیچ هدیه ای کی بی نصیب نییران. ۸ آو، تا آخر شاما پابرجا نیا داره، تا چاما خداوند عیسی مسیح روحک بی تقصیر ببا. ۹ خدا وفادار اِسِه، آ خدایی که شاماش دعوت

آدمه شرمند بکره؛ و خدا آچیانِ که دنیا آوش
ضعیف زانسرده، انتخابش بکه تا قدرتمندان
شرمند بکره؛^{۲۸} خدا آچی ای که ایم دنیا پست
و هیچ اِسِه، حتی آچیانِ که وجود ندارنده،
انتخابش بکه تا هر چی که وجود داره هیچ
بکره،^{۲۹} تا هیچ آدمی خدا پرانک افتخار مکره.
^{۳۰} و چوه واسنه که شاما مسیح عیسیک
اِسِران، آ مسیح عیسی که خدا ظرف نه چاما را
حکمت بیته، یانی صالحی، قدوسیت و آزادی.
^{۳۱} تا آجوره که اِرمیای پیغمبره کتابک نویشته
بیته: «هر کسی که افتخار گره، خداونده را
افتخار بکره.»

پولس مسیح مصلوب بیینه اعلام کره

۲ ای براران، از نی آدمی که بامم شاما وَر،
نامم که خدا سِرِه، پبله پبله لاوانه، یا
حکمتنه اعلام بکرم.^۲ چون تصمیم کته به
شاما دلک چی ای مزانم عیسی مسیح غیراز،
آ نی، مصلوب بیته عیسی.^۳ از، ضعف و پر
ترس و لرز نه بامم شاما وَر.^۴ و چمن لاوان و
چمن پیغام، حکیمانۀ لاوانه که قانع کرده نبه،
بلکم خدا روح و خدا قدرتنه باتمه،^۵ تا شاما
ایمان آدمیه حکمت نه مَبی، بلکم خدا قدرت
نه بیبی.

حکمت، خدا روحک

۶ با ام حال، آما پبله آدما دلک حکمتنه
واجام، اما نه حکمتی نه که ایم دوره زمانه
کین بیبی یا ایم دوره زمانه حاکمان کین بیبی
که نابودی محکومند،^۷ بلکم آما خدا حکمتنه
درباره که ایگله سیری اِسِه لاوَه کرام. آ حکمتی
که خدا آوش دنیا خلق کردن پرانتر، چاما
شکوه و جلاله را معین کردشه.^۸ ایم دوره زمانه
حاکمه هیچ کامین، ایم حکمتشان زانسه، چون

خرسانسم تا انجیله موعظه بکرم، ولی نه دنیا
حکیمانۀ لاوان نه که قانع کره، مَبی که مسیح
صلیبه قدرت هیچ بیبی.

مسیح حکمت و خدا قدرت

۱۸ چون صلیبه پیغام کسانی را که هلاک
بینده نادانی اِسْتِه، اما چاما را که نجات
راهه دله کمان، خدا قدرت اِسِه.^{۱۹} چون که
اِشعیای پیغمبره کتابک نویشته بیته:

«حکیمان حکمته از بین یرم

و فهمیده آدما فهمه، هیچ گرم.»

۲۰ حکیمه آدم کاریبه؟ توراته معلم کاریبه؟
کسانی که ایم دوره زمانه نظر دینده کاریبنده؟
مگم خدا دنیا حکمتش نادانی کرده نیبه؟
۲۱ چون آگاردنه که بنابر خدا حکمت، دنیا
یتانسیشه حکمت راه نه خدا آزانه، خدا ایش
صلاح بینده که هم نادانی راه نه، که آما
موعظه کرام، کسانی که ایمان آورنده، نجات
بدیه.^{۲۲} چون یهودیان علامت و معجزه
شان گه و یونانیان حکمت پَشْنده،^{۲۳} ولی
آما مصلوب بیته مسیح موعظه کرام که
یهودیان را سِگی شواره که باعث بی جیگننده و
غیریهودیان را نادانی،^{۲۴} ولی کسانی که دعوت
بیننده را، چه یهودی و چه یونانی، مسیح،
خدا قدرت و خدا حکمت اِسِه.^{۲۵} چون آچی
که خدا درباره نادانی ویندرام، آدمه حکمتک
حکیمانۀ تر و آچی که خدا درباره ضعف
ویندرام، آدمه قدرتک، قدرتمندتره.

۲۶ ای براران، شاما وضع و اوضاعه ویر
بوعرا. آدمی که خدا شاماش دعوت بکردران.
شاما ویشتری دنیا ارزشاننه، حکیم حساب
نِسران؛ و شاما ویشتری قدرتمندانک یا
نجیب زادگانک نِپران.^{۲۷} اما خدا آچیانِ که
دنیا آوان نادانی زانه، انتخابش بکه تا حکیمه

دلکه، بلکه کسانی شوار شامانه لاوه کرم که جسمانینده، یانی کسانی شوار که مسیحک، کورپه خوردننده. ^۲ از شامام یشت آدا نه گوشت، چون چوه را آماده نیران و حلا نی آماده نیران، ^۳ چون که حلا جسمانیه چیان پشه اسران. وختی شاما دلک پخیلی و دعوا مرافعه اِسِه، مگم هم آئمانه که شاما جسمانیه چیان پشه اسران و بشریه راه دلک رفتار کرا؟ ^۴ چون وختی ای نفر واجه: «از پولسک پیروی کرم،» و آدرین واجه: «از آپولسک پیروی کرم» مگم بقیه آدمان شوار نیران؟ ^۵ مگم آپولس کییه؟ پولس کییه؟ آوه فقط خادمانی اسنده که خدا آوان هر کامینه وظیفه ای آدییشه تا شاما چوان واسطنه ایمان بوغرا. ^۶ از دائم بکاشته و آپولس آوش او آرداشت، اما خدا به که آ دانشه سبز آکرده. ^۷ پس نه آ کسی که کاره چی ای اِسِه و نه آ کسی که آ آرداره، بلکه فقط خدا اِسِه که آوه سبز آکره. ^۸ آ کسی که کاره و آ کسی که آ آرداره، هر دو نفر ایبنده و هر کامین آ زحمتی اندازه که کشنده، مزد آرگیرنده. ^۹ چون که آما خدا همکاران اِسَمان و شاما خدا کِشت و کاره زمی و خدا عمارت اِسَمان.

^{۱۰} آ فیضی نه که خدا منش آدیه، ایگله ماهره معماری شوار چوه پاکارم بکنده و آدرین آ پاکار سرک، عمارت رچ آکره. هر کسی گه ویراجین بیبی که چُنَجوره رچ آکره. ^{۱۱} چون هیچکس نِتانه جز آ پاکاری که نیتیه بییه، یانی عبسی مسیح، ایگله علوده پاکاری پَنيه. ^{۱۲} اِسا اگم کسی اِم پاکار سَرک آ عمارته، طلا یا نقره یا گران سیگانک یا چو یا واش یا سَنبرک رچ آکره، ^{۱۳} هر کسی کار دیار آبی، چون که آ «روچ» همه چی دیار آکره. چون آتش، کاره نتیجه معلوم کرده، و آتش هر جوره کاری که آدمه بکرنده

اگم آوشان زانسه، خداونده شکوه و جلاشان مصلوب نکرده. ^۹ آجوره که اشعیای پیغمبره کتابک نویشته بییه:

«آچی ای که هیچ چشمی نیوینده،
هیچ گوشتی نَشَنوسه،
و هیچ انسانیه فکری آرسه نییه،
خدا کسانی را حاضرش کرده که آوانده
خَشه.»

^{۱۰} خدا اِشتن روح واسطه نه اِم چیش چاما راش دیار آکرده. چون که خدا روح همه چی گرده، حتی خدا عمقترین سَمان. ^{۱۱} چون کی اِسِه که آدمه فکرک خبر دار بیبی، چوه اِشتن روحه غیراز که چوه دلکه؟ ایزه نی، فقط خدا روح اِسِه که خدا فکرانک خبر داره. ^{۱۲} اِسا آما نه اِم دنیا روح، بلکه ایگله روح به دست آوردمانه که خداک اِسِه تا چیانی که خدا آماش هدیه آدییه، بزنام. ^{۱۳} و آما اِمک لاوه گرام، آ نی نَه لاوانی نه که آدمیه حکمتانک آموتمان بیبی، بلکه لاوانی نه که خدا روح آموجه؛ و ایزه روحانی یه حقیقتان، کسانی واسنه که خدا روحه اِشتن دلک دارنده، واجام. ^{۱۴} آدمی که هوا هوسه پشه بیبی آچیانی که خدا روحه مربوط بیبی قبول نکره چون چوه نظرک نادانی اِسته، و نِتانه آوه بفهمه، چون که فقط خدا روحنه بی چوه درست بیینه زانسن. ^{۱۵} کسی که خدا روحه داره، همه چی درباره داوری کره، ولی هیچکس نِتانه چوه درباره داوری پگره. ^{۱۶} «چون کیه که خداونده فکره بزانه

تا آوه تعلیم بَدیه؟»

ولی آما مسیحه فکره دارام.

جدای کلیسا دلک

۳ اما ای براران، من نتانسه شاما نه کسانی شوار لاوه بکرم که خدا روح چوان

نی، اِشتن دربارہ قضاوت نکرم. ^۴ چون که خبر نیدارم چی ای چمن ضد بی، ولی اِم من تبرعه نکره. بلکم خداونده که من قضاوت کره. ^۵ پس هیچی دربارہ، چه وقته پرائتر قضاوت مَکرا، تا اِم که خداوند بایه. اَ خداوندی که، اَ چی که اِسا تویریکیک نوین اِسته، روشونایک دیار گره و دلان نیتان برملا کره. آدمی هر کسی اِشتن تعریف تمجیده، خداک آرگیره.

^۶ ای براران، از تمام اِم لاوان، چمن و آپولُس دربارہ شاما خیر و صلاحه را بایمه، تا شاما اِم لاوان معنی آماک باموجا که: «اَ چیانِی کی که نویشته بییه، پرائتر مَشا.» تا شاما هیچ کامین آدرینه وَرک پوز مدیه. ^۷ چون کییه که تِه علوده مدلی وینه؟ چه داری که ته آدیه بیه نییه؟ پس اِگم ته آدیه بیه، چیه را ایزه افتخار کردری که چه شی ایزه نی؟

^۸ چشی شاما اِسا هر چی ران که گوسرده، آزران! چشی اِسا پولدار بییران! بدون آما، شاما پادشا بییران! و کاش کی پادشاهیران کردرده تا آما نی شامانه پادشاهیمان کرده به! ^۹ چون که از فکر گرم که خدا آما رسولان، همان آخرک تامشا نییشه. کسانی شوار که محکوم به مرگ ببینده؟ چون که آما دنیا، آدمان و فرشته هان را تامشا خانه بییمان. ^{۱۰} آما مسیحه واسنه نادانمان، اما شاما مسیحک حکیمران! آما ضعیفمان، اما شاما قوی اِسران! آما بی حرمتان، اما شاما ارج و قرب دارا! ^{۱۱} آما تا اِسا وِشیر و تشیرمان، و آما کونینه خلوع دکرمدانه، چوعمان خرده و آواره اِسمان. ^{۱۲} چاما اِشتن دسنه کار کرام و زحمت کشام. وختی آما نفرین کرنده، چوان را خیر دعا کرام؛ و وختی آما اذیت و آزار کرنده،

آزمایش کره. ^{۱۴} اِگم آکاری که آپاکار سرک رچ آبیّه باقی بمانه، آ آدم اِشتن مزده آرگیره. ^{۱۵} اِگم ای نفره کار وش بگنه، ضرر کره؛ هر چند اِشتن نجات پیدا کره، اما کسی شوار بی که آتسه آلاوهان دلک جان به در بردش بیی.

^{۱۶} مِگم زاناسرا که شاما خدا معبد اِسران و خدا روح شاما دِلک اِسه؟ ^{۱۷} اِگم کسی خدا معبد خراب بکره، خدا نی آوه نابود کره؛ چون خدا معبد مقدّس اِسه و شاما آ معبد اِسران.

^{۱۸} هیچکس اِشتن وازی مدیه. اِگم شاما دلک ای نفر خیال بکره اِم دوره زمانک حکیم آدم اِسه، برز نادان بیی تا شاید حکیم بیی. ^{۱۹} چون اِم دنیا حکمت خدا نظرک نادانی اِسه. آجوره که ایوبه کتابک نویشته بییه که: «حکیمه آدمان چوان اِشتن فن نه گرفتار کره.» ^{۲۰} و هنی مزموره کتابک نویشته بییه:

«خداوند حکیمه آدمان فکرک خبر داره و زانه که آ فکره پوچ اِسنده.» ^{۲۱} پس د کسی آدمان افتخار مَکره. چون همه چی شاما کین اِسه، ^{۲۲} چه پولُس بیی، چه آپولُس، چه کیفا، چه دنیا، چه زندگی بیی، چه مرگ، چه زمان حال بیی و چه آینده زمان، همه و همه شاما کین اِسه ^{۲۳} و شاما مسیح کین اِسران و مسیح خدا کینه.

رسولان خدمت

۴ هر کسی گه آما، مسیح خادمان و مباشرانی دیده نه دیسه که خدا سران، امانت درسما دره بیینده آوان. ^۲ چمان غیراز انتظاری که مباشرک برشی اِمه که وفادار بیی. ^۳ اما چمن را شاما قضاوت یا علوده آدمیه محکمه قضاوت، مهم نییه. بلکم حتی از اِشتن

بیدا آبا، و از روحک شاما دلک اِسْم، خداوند عیسی قدرتنه،^۵ شاما گه اِم مردکه درسمارا شیطانِه دس تا چوه جسمه کوشتننه، چوه روحه، خداوند عیسی روحک نجات بینه.

^۶ شاما افتخار کردن اصلا درست نییه. مگم نِزانا که گملی ای خمیره زا، تانه همه‌ی خمیره بیزانه؟^۷ اِشتن کومینه خمیره زاک تمیز بکرا تا، تازه خمیر ببا، چون که راس راسینه نی بدون خمیره زا اِسران. چون مسیح، چاما پَسَخه وَرلی، قربانی بیته.^۸ پس بابا عیده را جشن بیگیرا، نه کومینه خمیر زا نه، یانی بدخواهی و شرارت خمیره زا نه، بلکم بی‌خمیره زا نائنه، که راستی و حقیقت اِسه.

^۹ چمن قبلی یه نامه دلک، شاما را بینوشتمه که بی‌عفتان نه رفت و آمد مَکرا.^{۱۰} چمن منظور اِم نیه که اصلا اِم دنیا بی‌عفتانه یا طمع کاران نه یا کلاهداران نه یا بت‌پرستان نه رفت و آمد مَکرا، چون ایزه گه دنیا نه قطع رابطه بکرا.^{۱۱} اما اِسا شاما را نیویسیم که، کسی نه که اِشتن برا زانه، اما بی‌عفت، یا طماعه یا بت‌پرسته یا گرش خرابه یا عرق آخره و یا کلاه بردار اِسه رفت و آمد مَکرا و ایزه کسی نه حتی ایگله سفره سر منشا.

^{۱۲} چون از چه کار دارم که بره مردمه دربارِه داوری بکرم. مگم داوری کردن کسانی دربارِه که کلیسا دلک اِسنده، شاما وظیفه نییه؟^{۱۳} خدا اِشتن آ مردمی دربارِه که برکنده داوری گره. «آ شروره آدمه شاما دلک فرآدیا بر.»

دعوا مرافعه ایمان داران دله

۶ هر وقت ای نفر شاما دلک آدرینه را شکایتی بداره، چُنجوره جرئت کره آوه، نه مقدّسان وَر، بلکم پَتره گناهکاران محکمه دلک؟^۲ مگم نِزانا که مقدّسه دنیا داوری

توع آورام؛^{۱۳} وختی آما تیمت زننده، چاکِی نه جواو دَیام. تا اِسا، آما دنیا تفاله و همه چیه اِشغال بییمان.

^{۱۴} اِمه نینویسیم تا شاما شرمنده بکرم، بلکم نیویسیم تا شاما چمن عزیزه خوردنان شوار نصیحت بکرم.^{۱۵} چون که حتی اگم مسیحک، هزاران گله معلّم بدارا، اما پَر پییران ندارا، چون که از انجیل واسطه نه مسیح عیسیک شاما پَه بییم.^{۱۶} پس از شاماک خواهش کرم که مَنک سرمشق بیگیرا.^{۱۷} چمه واسنه تیموتائوس که چمن عزیز گرامیه خُردن اِسه و خداوندک وفادار اِسه بخرسانسمه شاما ور. تا چمن راهان مسیح عیسیک شاما را ویر بوعره، آجوره که آ راهان همه یاگا و تمام کلیساهانک تعلیم دَیم.

^{۱۸} بعضی مغرور ببنده، آوه گمان کننده که از د ناییم شاما ور.^{۱۹} ولی اگم خدا بگشه، اِم زودیان آیم شاما ور تا بینم اِم مغروران فقط لاوه کننده یا ام که چوه قدرته نی دارنده.^{۲۰} چون خدا پادشاهی، لاونه نییه، بلکم قدرتک اِسه.^{۲۱} کامیننه گرانه؟ چوئنه بایم شاما وَر یا ایگله آرام روح و محبت نه؟

بی‌عفتی کلیسا نجس کره

۵ در واقع خبر آرسه که شاما دلک بی‌عفتی اِسه، آنی ایزه که حتی بت‌پرستان دلک نی رسم نییه. چون که آشنوسمه ایگله مردکی اِشتن ایگه مانه رابطه داره.^۲ و شاما پوز دیرا! مگم نه که گسه ماتم بیگیرا؟ کسی که ایزش کرده شاما دلک برکرا بر.^۳ چون هر چند از جسمنه اگرک نییم، اما روحک شامانه اِسم؛ و اِسا، ای نفره شوار که آگا اِسه، پرانتر چمن قضاوته دربارِه کسی که اِم کارش کرده، اعلام کردمِه.^۴ وختی شاما عیسی خداونده نامنه هندیگرنه

یعنی مسیح اعضا اگیرم و آوان ایگله فاحشه اعضا رَچ آگرم؟ هرگز! ^{۱۶} مگم زانسرا کسی که ایگله فاحشه‌ای نه بوخوسه، اونه ای بدن بی؟ چون تورانک نویشته بییه که: «آ دو نفر ای تن بینده.» ^{۱۷} اما آ کسی که خداوندنه ای بی، اونه ایگله روح هسته.

^{۱۸} بی‌عفتیک دوزا! آدم هر علوده گناهی که بکره چوه بدنه بَرکه، اما کسی که بی‌عفتی بکره، اِشتن بدن نه گناه کره. ^{۱۹} مگم زانسرا که شاما بدن خدا مقدسه روح معیده که شاما دلکه و آوران خدای آرکنه؟ شاما دَ شاما کین نییه ران. ^{۲۰} چون شاما خربینه را بَها آدیته بییه، پس شاما بدن دلک خدا جلال پدیا.

ویوه دربارِه

V و اِسا آ جریانی دربارِه که چمن را نویشته ران به:

«مردکه را چاک نییه که ایگله زلی نه بیی.» ^۱ اما آ بی عفتی هانی وسوسه واسنه که اِسه، هر مردکی که اِشتن زلی بداره، و هر زلی که اِشتن شوعر بداریه. ^۲ مردک که حقی که نسبت به اِشتن زلی به گردنک داره انجام بدیه و زلی نی که اِشتن حقی که نسبت به اِشتن شو به گردن داریه انجام پدیه. ^۳ چون زلیه اِشتن بدنه اختیار نداریه بلکم چه شوه چه بدنه اختیار داره، و مردک نی اِشتن بدنه اختیار نداره بلکم چه زلیا که اِشتن مردکه بدنه اختیار داریه. ^۴ هندیگره بی نصیب مَکرا، مگم اِمکه هندیگره رضایتنه و کمه زمانی را، تا شاما وقته بِنیا دعا گردنه را. ولی چاوش هنی هندیگره ایگله ببا، مبادا شیطان چمه واسنه که نتانا شاما پَرانه بیگیرا شاما وسوسه بگره. ^۵ از اِمه حکم نکرم، بلکم فقط اجازه دیم. ^۶ کاشکی همه چمنه شوار پنده، اما هر کسی اِشتن عطیه

کرنده؟ پس شاما که قراره دنیا داوری بگرا، چُنجه نَتانا وِلیه جریانان داوری بگرا؟ ^۷ مگم زانا که آما فرشتان داوری کرام؟ چه پَرسه اِم زندگی جریانان دربارِه داوری کردن. ^۸ پس چیه را وقتی ایزنه اختلافه شاما دلک اتفاق دِگنه، شا کسانی ور که کلیساک کسی به حساب ناینده؟ ^۹ اِمه واجم تا شاما شرونده بکرم. شاما دلک ای نفر ایبنده حکیم نبه که بتانه براران میانک اِم جریانان حل و فصل بکره؟ ^{۱۰} ولی، برا، برا ضد شی محکمه، آ نی چه، بی‌ایمانان ورا! ^{۱۱} اصلاً ایزنه دعوا مرافه شاما دلک، اِشتن شاما را سرشکستگییه. چیه را نگوسرا آ بدی قبول بگرا؟ چیه را حاضر نییران ضرر بگرا؟ ^{۱۲} ولی شاما اِشتن بدی کرا و علوده کسی ضرر زنا، حتی شاما براران.

^{۱۳} مگم زانا که کسانی که ظالمنده خدا پادشاهی ارث نبرنده؟ وازی مَخرا! بی‌عفته، بت‌پرسته، زناکاره، لواط گرِه، ^{۱۴} دزده، طمع کاره، عرق آخره، گر خرابیه و کلاهدراره، خدا پادشاهی ارث نبرنده. ^{۱۵} بعضی از شاما پَرانتر ایزه پَران، اما عیسی مسیح خداوند نامیک و چاما خدا روح واسطنه شوسه پیران، تقدیس پیران و صالح حساب بامیران.

بی‌عفتی ک دوزا

^{۱۶} «همه چی چمن را روا هسته،» اما همه چی مُقَت نییه. «همه چی چمن را روا هسته،» اما نَرزم چیزی چمن سر افجور بیی. ^{۱۷} واجنده «غذا تِرنه را اِسته و تِرنه غذا را، و خدا، هم اِمه و هم آوه نابود گرِه.» بدن بی‌عفتی را نییه، بلکم خداونده را اِسته و خداوند نی بدنه را، ^{۱۸} و خدا، خُداوندش مَرده آن دِلک زنده آکه و آما نی اِشتن قوتنه زنده آگره. ^{۱۹} مگم زانسرا که شاما بدنه مسیح اعضا اِسنده؟

إسه آدمی که دعوت بیرده ختنه نیبیه به؟ آ آدم ختنه بیینه پشه مبی. ^{۱۹} چون ختنه بین یا نیبیین مهم نییه، بلکم مهم إمه خدا حکمه انجام یدبام. ^{۲۰} هر کسی هر وضعی کی که دعوت بییه باقی بمانه. ^{۲۱} زمانی که دعوت پیش، نوکر بش؟ مَترس. اما اگم تانی إشته آزادی به دس بوعلری، إشته فرصته از دس آمده. ^{۲۲} چون آ کسی که نوکر بیینه موقع خداوند طرفنه انتخاب بییه، خداوندک آزاد إسه؛ و ایزه آ کسی که آزادیک دعوت بییه، إشتنش مسیحه نوکر کرده. ^{۲۳} شاما آزادی را بهایی آدیه بییه آدمان نوکر مَبَا. ^{۲۴} پس، ای براران، هر کسی هر وضعی که دعوت بییه، ه وضعک خدا حضورک باقی بمانه.

اذبان و ویوه زلیان

^{۲۵} و إسا سوباییان دربار، خداوندک حکمی ندارم؛ ولی کسی جایگاک که خداونده رحمته واسطنه مورد اعتماد إسه، چمن لاوه واجم. ^{۲۶} از ایزه گمان کرم که إم زمانه سختییان واسنه، مردکه را چاک بیی ه وضعیتی کی که إسه، پندره. ^{۲۷} اگم زنر برده، اوک جدا مَبِش و اگم زن نداری، زن بردنه پشه مَبِش. ^{۲۸} اما اگم زن بیری، گناهر کرده نییه؛ و اگم سوبایی کیلی ای شو پگریه، گناهش کرده نییه. با إم حال کسانی که ویوه گرنده، إم زندگیک سختی گشنده و از نیگمه شاما زجر بکشا.

^{۲۹} براران، چمن منظور إمه که وقت کمه. چمه پش، کسانی که زن دارنده إنجوره زندگی بکرده که انگار زن ندارنده؛ ^{۳۰} و کسانی که عزا دارنده، جوری رفتار بکرده که چشی عزاردار نینده؛ و کسانی که شاداننده، جوری رفتار بکرده که چشی شاد نینده؛ و کسانی که چی ای خَریشانه، جوری رفتار بکرده

خداک آرکتشه؛ ای نفر ای جور عطیه داره و آدرین ای جور دیگه.

^۱ سوباییه و ویوه زلیان نه واجم که چاکه چمنه شوار سوبایی بماننده. ^۹ اما اگم نتاننده إشتن پَرانه بیگیرنده، گه ویوه بکرنده، چون که ویوه کردن، چاک تره تا شهوته آتسه دله بوسوجنده.

^{۱۰} چمن حکم کسانی را که ویوشان کرده إمه - نه چمن حکم، بلکم خداوند حکم- که زلیه گه إشتن شوعلرک جدا مَبیه. ^{۱۱} اما اگم إم کارش بکرده، دَ گه شو مَشیه و یا گه آگردیه إشتن شوعلر ور. مردک نی گه إشتن زنر طلاق مدیه. ^{۱۲} الباقی نه واجم - از واَترِم نه خداوند - که اگم ایگله برایی بیایمانه زلی داره و آ زلیه راضیا آونه زندگی بکریه، آبرا گه إشتن زنر طلاق مدیه. ^{۱۳} انجوره نی اگم ایگله زلی ای بیایمانه شویی داریه و آ مردک راضیه آونه زندگی بکریه، آ زلیه گه إشتن شوعلرک طلاق آمرگریه. ^{۱۴} چون بیایمان شو إشتن ه زنر وایسنه مقدس بی و بیایمان زلیه إشتن شوعلر وایسنه. اگم ته، شاما اولاده ناپاک بینده؛ اما ایزه نییه، بلکم آوه مقدسنده. ^{۱۵} اما اگم آ که بیایمانه رایش بیی جدا آبی، بدا آکاره بکریه. ایزنه وضعییتک، ایمانداره برا یا خوه دَ مجبور نییه که آونه زندگی بگریه. خدا آماش صلح و سلامتی را دعوت گردمان. ^{۱۶} چون ای زلی، کارنده زانسری که إشته شوعلر نتانی نجات بدیی؟ یا ای مردک، کارنده زانی که إشته زنر نتانی نجات بدیی؟

^{۱۷} فقط هر کسی آجوره زندگی بکریه که خداوند چوه را معین گردش و آجوره که خدا آوش دعوت کرده. إم حکمی إسه که از آوه همهی کلیساهانک واتمه. ^{۱۸} مگم کسی إسه آدمی که دعوت بیرده ختنه بییه به؟ چوه پش مبی که ختنه نشانهان آگیره. مگم کسی

مَکریه، خوشحالتَر بییه؛ و گمان گرم که از نی
خدا روچه دارم!

قربانیه غذا بتان را

اِسا خوراکِی که بتان را قربانی بییه دربارِه:
زانسَرام که «آما همه دانا آدمان اِسمان.»
هَ دانایی غرور آورِه، ولی محبت آدمه بنا کرِه.
آ ای نفر خیال کرِه چیزی زانه، حلا آ چی ای
که گِه بزانِه، نِزانه. آ اما آ کسی که خدانه خَشِه
خدا آوه آزانِه.

پس خوراکِی خردن که بتان را قربانی بییه
درباره، زانسَرام که اِم دنیا که «بُت چی ای
نییه،» و «ایگله خدا غیراض، دَ علوده خدایی
نییه.»^۵ هر چند کسانی اِسندِه که آسمان و
زمینک آواننه خدایان واجنده، ایزه که راس
راسینه نی پر «خدایان» و پر «خداوندان»
اِسِه - با اِم حال آما فقط ایگله خدا دارام،
یانی آسمانیه په، که همه چی آوکه و آما چوه
کینمان؛ و فقط ایگله خداوند اِسِه، یانی عیسی
مسیح، که همه چی چوه واسطنیه و آما چوه
واسطنه اِسمان.

هر چند که همه اِم دانایی ندارنده. ولی
بعضی چون که پرانتر بتان نه پر سر و کار
داشتشانه اگم هم اِسا غذایی بخرنده که راس
راسینه بتان را قربانی بییه؛ چون که چوان
وجدان ضعیف اِسِه، نجس بینده.^۸ «غذا، آما
خدا نزدیک نکرِه»؛ نه نخرندنه بدتر بام، نه
خردننه چاکتر. آ اما ویراجین ببا شاما اِم حق
باعث مَبی که ضعیفه آدمه لغزش بخرنده.
^{۱۰} چون اگم ای نفر که ضعیفه وجدانی دارِه،
ته ای که اِم جریانِه درباره دانایی داری، بینِه
بت خانه هانک نِشتش و غذا خردری، مگم آ
نی وسوسه نیی اِ غذایی که بتان را قربانی بیینده

که چشی چی ای نداشتشانه؛^{۳۱} و کسانی که
اِم دنیا که حساب کتاب دارنده، جوری رفتار
بکرنده که حساب کتاب ندارنده. چون اِم دنیا
شکل و شمایل عوض آبییر.

^{۳۲} چمن گوشه اِمه که هر نگرانی کی دور
ببا. مجردِه مردک خداوند کاران نگرانِه، که
چُنجوره خداونده راضی بکرِه؛^{۳۳} ولی زن داژِه
مردک اِم دنیا کاران نگرانِه، که چُنجوره اِشتن
زَنر راضی بکرِه،^{۳۴} و چوه هوش و حواس خدا
و چوه زَنر میانه تقسیم آبی. ایزه نی نشان
بیه کیلیه و یا کیلیه، خداوند کاران نگرانِه، که
چُنجوره جسم و روحک، مقدس بییه؛ ولی
زلی ای که شو شیا اِم دنیا کاران نگرانِه، که
چُنجوره اِشتن شوهر راضی بگرِه.^{۳۵} از اِمان
شاما منفعتِه را واجم، نه اِم که شاما پَرانه
بیگیرم. بلکه چمن منظور اِمه که درست زندگی
بگرِه و بیدون هیچ نگرانی ای شاما وقف خدا
بکرا.

^{۳۶} اگم کسی فکر کردر که اِشتن پیوندی
نه درست رفتار نِکردر، اگم چوه شهوت پر
اِسِه و گِه ایزه نی بیی، بدا آ کاری که رایشه
انجام بدیه؛ بدا ویوه بکرنده اِم گناه نییه.^{۳۷} اما
اگم کسی اِشتن تصمیم سرک محکم و ندرسه و
فشاکر نییه، بلکه بتانه اِشتن پَرانه بیگیرِه و
اِشتن تصمیمش گته که فعلا اِشتن پیوندینه
ویوه مَکرِه، آ نی چاکه کاری انجام دِه.^{۳۸} پس
آ کسی که اِشتن پیوندینه ویوه کرِه چاکه کاری
انجام دِه؛ اما آ کسی که ویوه نِگرِه، حتی ایگله
چاکترِه کاری انجام دِه.

^{۳۹} ایگله زلی تا آدمی که چِه شو زندیه،
چوه پاییندا. اما اگم چِه شو بمرده، آزادا تا
هر کسینه که گشه ویوه بکرِه، اما فقط
خداوندک.^{۴۰} با اِم حال از فکر کرم اگم ویوه

آخازام؟^{۱۲} اگم خلکه حق دارنده که ایزنه چی شاماک آخازنده، مگم آما پتر حق ندارام؟ اما آما اِم حَقک استفادمان نِکه، بلکم هر چیمان توق بوعرده تا مسیح انجیله راه سرک مانعی مَنیام.^{۱۳} زِناَن کسانِی که معبدِ دلک کار گرِنده، اِشتن غذا معبدنک ارگیرنده، و قربانگاه خادمه آ چِیانی کی که قربانگاه قربانی بی، سهم بَرِنده؟^{۱۴} چمه واسنه خداونده حکم کرده که کسانِی که انجیل اعلام کرده گه اِشتن روزی، انجیلک به دس بوعرنده.

^{۱۵} اما از هیچ کامین اِم حق و حقوقک استفادَم نِکه و اِمه نی نینویسم تا چمن حَقک ایزه یگراه. چون اگم بمرم چاکتره تا ای نفر چمن اِم افتخاره هیچ برکَره.^{۱۶} چون اگم از انجیله موعظه کرم اِم حقه من آندیه که افتخار بکرم، چون چمن وظیفه اِسِه که اِم خدمته انجام بدم؛ وای بر من اگم اِم انجیله موعظه مکرم! ^{۱۷} چون اگم چمن میلنه اِم کاره انجام بدیم، چمن پاداشم آرکته؛ اما اگم چمن میلنه مَبی، فقط چمن وظیفم انجام دِیِه.^{۱۸} پس چمن پاداش چیه؟ اِم که انجیله مِفته موعظه بکرم و چمن آ حق و حقوقی که دارم هیچی آمرگیرم. ^{۱۹} چون هر چند که همه چیک آزادَم، اِشتنن همان نوکر کرده تا خیلِیان مسیحه را به دس بوِعمَر.^{۲۰} یهودیان وَرک ایگله یهودی شوار بیم، تا یهودیان مسیح را به دس بوِعمَر. کسانِی نه که شریعتَه حکمه جیرک اِسندِه کسی شوارم رفتار بکه که شریعتَه حکم جیرک اِسِه تا کسانِی که شریعتَه حکم جیرک اِسندِه مسیحه را به دس بوِعمَر - هر چند اِشتن شریعتَه حکمان جیرک نیم.^{۲۱} کسانِی وَرک که شریعتَه حکم جیرک نینده کسی شوار بیم که شریعتَه حکمان جیرک نینده کسی تا کسانِی که شریعتَه حکمان جیرک نینده مسیح را به دس بوِعمَر- هر چند

بخره؟^{۱۱} ایزه، اِشته دانایی آ ضعیفه آدمه هلاکت باعث بی که مسیح چوه واسنه یمرده. ^{۱۲} پس وختی ایزه شاما براران ضد گناه کرا و چوان ضعیفه وجدانه صدمه زنا، مسیحه ضد گناه کرا. ^{۱۳} چمه واسنه، اگم غذا چمن برا لغزشه باعث بیی، هرگز گوشت نَحَرَم مبادا چوه لغزشه باعث و بانی ببیم.

پولس، اِشتن حَقک اوره

۹ مگم از آزاد نییم؟ مگم از رسول نییم؟ مگم چاما خداوند عیسیم نیوینده؟ مگم شاما چمن کاره نتیجه خداوندک نیِران؟^۲ اگم خلکه را رسول مَبیم، حداقل شاما را اِسم؛ چون شاما مُهر تأییدی اِسران که ثابت کره از خداوندک رسولم.

^۳ اِمه چمن دفاع کردن، آ کسانِی پَرانک که چمن درباره قضاوت کردند.^۴ مگم حق ندارام بَخرام و آخَرام؟^۵ مگم حق ندارام الباقی رسولان شوار و خداونده براران و کیفا شوار، ایماندار زلی چاما همراه بدارام؟^۶ فقط از و برنابا اِسمان که گه چاما زندگی را کار بکرام؟ ^۷ کامین سربازه که اِشتن خدمته خرجه بَدیه؟ کییه که ایگله انگوره باغی آماده بگره و چوه محصولک مَخره؟ کیه که رمه‌ای را شوانتی بگره و چوه شِتیک آمخره؟^۸ مگم اِم چیه آدمیه فکراننه واجم؟ مگم شریعت نی اِمه نواچه؟ ^۹ چون موسی شریعتک نویشته بییه که «گویی که خرمن کوِعه، چوه گرِه دَموند.» یانی خدا گوان دل نگرانه؟^{۱۰} مگم راس راسی اِمه چاما درباره نواچه؟ ها، اِم کلام چاما را نویشته بییه، چون آدمی که ای نفر زمینه یت کره، و یا خرمن کوِعه، گه امید بداره که آ محصولک سهم بره.^{۱۱} اگم آما روحانیه چی ای شاما دَلک کاشتمانه، پره که شاماک کمک مالی

آوه بِنده؛ آجوره که تورات کتابک نویشته بیه که: «مردم عیش و نوشه را بنشتند و الواتی و عرق آخری را بهشتند.»^۸ آما گه بی عفتی مَکرام، آجورکه بعضی از آوان بگردشانه، و ای روجه دَلک بیست و سُه هزار نفر هلاک آبنده.^۹ آما گه مسیحه آزمایش مَکرام، آجورکه بعضی از آوان بگردشانه و ماره آوان بوکوشتند.^{۱۰} و ایزه نی گَلايه مَکرا، آجورکه بعضی از آوان بگردشانه و هلاک کرارنه هلاک ببنده.

^{۱۱} اِسا اِم چیه چوان سر بامنده تا سرمشق بیبی و نویشته بیه تا درس عبرتی بیبی چاما را که اِم زمانک زندگی کردرام که آخر زمانه. ^{۱۲} پس آ کسی که خیال کردر پابرجایه، چوه هواس جمع بیبی که جیمگنه!^{۱۳} هیچ آزمایشی شاما را آمیه نییه که الباقي مردمان را آمیه مَبی. خدا وفادار اِسه، آنرزه که شاما توانک پَتر آزمایش ببا، ولی آزمایش موقع نی، ایگله راهی دوشتنه را نیه تا شاما بتانا توع بورا.

^{۱۴} پس ای عزیزان، بت پرستیک دیوزا. ^{۱۵} چمن لاوه کسانِی را اِسه که فهمنده؛ شاما اِشتن دربارِه آ چپانی که از واَترم قضاوت بگراه. ^{۱۶} مگم اِم برکته قَدره که چوه واسنه شکر گرام، مسیحه خونک شریک بین نییه؟ مگم اِم نانی که پاره گرام، مسیحه بدنک شریک بین نییه؟ ^{۱۷} چون که نان ایگله اِسه، آما پَرمَان، ایگله بدن اِسمَان، چون همه ایگله نانک سهم بَرام. ^{۱۸} خدا قومه دیسا: آوه ای که قربانیانک خردردشانه قربانگاک شریک نیبیردند؟ ^{۱۹} چمن منظور اِم لاوانک چیه؟ اِمه که آ غذایی که بته را تقدیم ببنده ارزش داره، یا اِم که بت ارزش داره؟ ^{۲۰} نه، چمن منظور اِمه که بت پرستان قربانیان، دیوان را تقدیم ببنده نه خدا را، و از نِگمه شاما دیوان

اِشتن بیدون خدا شریعت نییم، بلکم مسیح شریعتَه فرمان برم. ^{۲۲} ضعیفان نه، ضعیف بیم تا ضعیفان مسیح را به دس بوَعرم. همه کسه را همه چی بیم تا هر جوری بیه بعضی یان نجات بَدیم. ^{۲۳} از همه اِم کاران انجیل واسنه کرم، تا بلکم چوه برکتانک سهم بدارم.

^{۲۴} مگم نِزانا که مسابقه دوک، همه ویرچنده، اما فقط ای نفر جایزه بره؟ پس شاما ایزه پیروچیا که پَترا. ^{۲۵} هر کسی مسابقه را بیشه همه چیک اِشتن پَرانه گیره. آوه ایزه کرنده تا آ تاجی که از بین شی به دست بوَعرند؛ اما آما ایزه کرام تا آ تاجی که از بین نیشی به دس بوَعرام. ^{۲۶} پس از بدون هدف پیروچیم؛ از آ کسی شوار که هوا مشت آرکوعه مشت نکوعیم؛ ^{۲۷} بلکم چمن بدنه کوری دَیم و ایگله برده شوار آوه اسیر کرم، تا مبادا بعد از اِم که خَلکه را موعظه کرم، اِشتن رَد بیبیم.

هشدار بت پرستی ضد

۱۰. چون ای براران، نِگمه اِم جریانک غافل ببا که چاما اجداد همه اَبر جیرک پنده و همه دریا میانک اوردند. ^۲ آوان همه ابر و دریا دَلک غسل تعمیدشان بکته، و اِم کارنه آمانسشانه که موسی پیرو ببینده ^۳ و همه آ روحانیه غذاشان پَخه ^۴ و هَ روحانیه آخردنی شان آخه. چون آ روحانیه صخرک آخردردشانه که پَشنه آمیرده، و آ صخره مسیح به. ^۵ اِم همه نه، خدا چوان پَتریانک راضی نیه، چمه واسنه بیابانک چوان جَنازهان زمینه سرک لاشتش آکه.

^۶ اِسا، اِم چیه همه اتفاق دِگسندِه تا چاما را سرمشق بیبی، تا آما چوان شوار بدی کردنه پَشه مَبام. ^۷ بت پرست مَبَا، آجورکه بعضی از

سره پوشانسن

۲ اِسا شاماک تعریف گِرم که همه چیک من ویر آورا و حتی آ رسم و روسوماته آجوره که شامام درسمارده، دارا.

۳ اما گمه که بفهما که هر مردکی سر، مسیح استه، زلی سر، مردک استه و مسیح سر، خدا استه. ۴ هر مردکی که اِشتن سره دیگیره و دعا یا نبوت بکهره، اِشتن سرش بی حرمت کرده. ۵ و هر زلی که اِشتن سره دیمگیره و دعا یا نبوت بکریه، اِشتن سره بی حرمت کریه؛ چوه ام کار، دُز چمه شواره که اِشتن سرش تاشسه بیبی. ۶ چون که اگم زلی ای اِشتن سره دیمگیریه، پس گه اِشتن سره میه کوتا بکریه؛ ولی اگم زلی را عاره که اِشتن میه کوتا بکریه یا اِشتن سره بتاشیه، پس گه اِشتن سره میه دیگیره. ۷ مردک گه اِشتن سره میه مپوشانه، چون آ خدا دیم و جلال استه؛ اما زلییه، مردکه جلالا. ۸ چون که مردک زلیک بوجود آمیه نییه، بلکم زلییه مردکک بوجود آمیا؛ ۹ و مردک زلی را خلق بییه نیه، بلکم زلییه مردکه را خلق بیا. ۱۰ چمه واسنه، زلیه فرشتان واسنه، گه قدرت و اختیاره نشانه اِشتن سرک بداریه. ۱۱ با ام وجود، خداوندک، نه زلیه مردکک جدایا، نه مردک زلیک. ۱۲ آجوره زه که زلییه مردکک به وجود آمیا، مردک نی زلی واسطنه به وجود آمیه، و همه ام چیان خداکنده. ۱۳ شاما اِشتن قضاوت بگراه: زلی را چاکه که اِشتن سره دیمگیره و خدا درگاه دعا بکریه؟ ۱۴ مگم طبیعت، اِشتن شاما آموتش نییه که اگم مردکی بلنده می بداره، چوه را عار استه، ۱۵ اما اگم زلی بلنده می بداریه، چوه را افتخاره؟ چون بلند می پوششه واسنه زلی آدییه بییه. ۱۶ اما اگم کسی

نه شریک ببا. ۲۱ شاما نتانا هم خداونده قدرک آخرا هم دیوان قدرک؛ شاما نتانا هم خداونده سفرک سهم ببر، هم دیوان سفرک. ۲۲ گمانه خداونده غیرتی بکرام؟ مگم آما آوک قویترمان؟

۲۳ «همه چی جایز اِسه» - اما همه چی مُقت نییه. «همه چی جایز اِسه» - اما همه چی بنا نکره. ۲۴ هیچکس اِشتن منفعته پشه می، بلکم اِشتن قونشو منفعته پشه بیبی. ۲۵ هر گوشتی که قصابیک خورشنده بخرا، بیدون ام که شاما وجدانه را سیوالی آپرسا، ۲۶ چون که «زمینه سرک و هر چی که چوه دلکه خداوند کینه». ۲۷ اگم ایگله بی ایمان شاما غذا خردنه را دعوت کره و شاما نی میلرانه پِشا، هر چی که شاما پُران نیه بخرا بیدون ام که شاما وجدانه واسه سوالی آپرسا، ۲۸ ولی اگم ای نفر شاما نه باجه: «ام گوشت، بتان تقدیم بییه». «آدمی آوه مخرا، آ کسی واسنه که اِمش شاما نه باتشه و وجدانه واسنه - ۲۹ چمن منظور آدمه وجدان اِسه نه شاما وجدان. چون چیه را گه علوده آدمه وجدان چمن آزادی را حکم بکهره؟ ۳۰ اگم غذایی شکر کردنه خرم، چیه را گه آ چی ای که چوه واسنه خدام شکر کرده، من محکوم بکرنده؟

۳۱ پس هر چی خرا، و هر چه که آخرا و یا هر کاری کرا، همه خدا جلال دیینه را انجام بدیا. ۳۲ هیچکسه ناراحت مکرا، چه یهودیان، چه یونانیان و چه خدا کلیسا، ۳۳ ایزه که زه از نی تقلا کردم تا همه، هر کاری دله که کرم راضی بکرم. از چمن منفعته پشه نییم، بلکم پُر کسان منفعته پشه اِسم، تا نجات پیدا بکرنده. پس، منک سر مشق بیگیرا، آجورکه ۱۱ از مسیحک سرمشق گیرم.

خونه واسنه تقصیر کار بی. ۲۸ هر کسی که چمه پُرانتر اِم نانه بخره و قدرک آخره، اِشتن آزمایش بکره. ۲۹ چون هر کسی بدون اِم که خداونده بدنه تشخیص بدیه، بخره و آخره، اِشتن محکومیتش خرده و آخرده. ۳۰ چمه واسنیه که شاما دلک پر کسه ضعیف و مریضنده و دسه نی مردنده. ۳۱ اما اگم اما چاما را حکم مان کرده به، چاما سر حکم نبسه. ۳۲ ولی آدمی که خداوند چاما سر حکم کره، ادب بام تا دنیانه محکوم مبام. ۳۳ پس ای چمن براران، وقتی که خردنه را هندیکرنه پیدا آبا، بقیه منتظر بِندرا. ۳۴ اگم کسی وشیره، اِشتن کییک غذا بخره تا شاما پیدا آیین به محکومیت ختم می. بقیه چیان دربارہ نی وختی بامم شاما ور، شامانه واجم چه بکرا.

روحانیه عطایا

۱۲ اِسا ای براران، نگمه که روحانیه عطایا دربارہ بی خبر بیا. ۱ زانسرا وقتی که بت پرست بران، گمراه بران، دورانته پیران لاله بتان طرف، هر جور که بیه شاماشان کِشِسه. ۲ پس شامانه واجم که هر کسی که خدا روح واسطنه لاوَه بکره، هرگز نواجه لعنت بر عیسی، و هیچکس روح القدسه واسطه غیراز نِتانه باجه «عیسی خداونده». ۳ عطایا جور با جورنده، اما روح هَ اِسه؛ ۴ خدمته جور با جورنده، اما خداوند هَ اِسه؛ ۵ کاره جور با جورنده، اما هَ خدا اِسه که همه اِمان، همه چیک قوت دویه. ۶ خدا روح ظاهر آبیّه هر کسی را، همان منفعتیه را آدویه بی. ۷ چون ای نفره خدا روحه واسطنه، کلام حکمت آدویه بی، و علوده نفری هَ روحه واسطنه، کلامه زانسن، ۸ و علوده

بِگوشه اِشتن سازه بزنه، گه باجم که نه چاما را و نه خدا کلیساهان را اِنجوره رسمی نییه.

خداونده سور

۱۷ اما اِم چیان دربارہ که اِسا شاما را حکم گرم، هیچ شاماک تعریف نکرم، چون وختی شاما هندیکرنه پیدا آبا، فایده نداره که هیچ، ضرر نی داره. ۱۸ اَوّل اِم که اشنوسرم آدمی که کلیسا را هندیکرنه پیدا آبییرا، شاما دلک دو دسته ای دگسر، و اِمه کملی باور گرم. ۱۹ چون اِم دو دسته ای گه شاما دلک بیبی تا اِنجوره شاما دلک کسانِی که راس راسی ایمان دارنده دیار ببیننده. ۲۰ وقتی که شاما ایگله یاگاک هندیکرنه پیدا آبا، خداونده سوره خَرَدَنه را نییه. ۲۱ چون آدمی که سور خردرا، شاماک هر کامین بیدون اِم که آدرینه منتظر بیبی اِشتن سوره خَره، ایزه که ای نفر وشیر مانه، و آدرین مست آبی. ۲۲ مگم کییه ندارا که اوک بخرا و آخرا؟ یا اِم که خدا کلیسا بی حرمت کرا و فقیران ویلی کرا؟ شاما نه چه باجم؟ اِم کاره واسنه شاماک تعریف بکرم؟ نه نکرم. ۲۳ چون از، هر چی درساردمه شاما خداوندک آرکتمه، که عیسای خداوند آشوی که آوشان آدا دشمنه دس، نانش آکته ۲۴ و شکر کردنه پش چاوش، نانش پاره بکرده و باتشه: «اِم چمن بدنه شاما را. اِم کاره چمن ویر آوردنه را انجام بدیا.» ۲۵ ایزه نی، سوره پش، قدرش آکته و باتشه: «اِم قَدَره، تازه عهدی اِسه چمن خونک. هر بار که اوک آخرا، چمن ویر آوردنه را اِنجوره بگراه.» ۲۶ چون هر وقت اِم نانه بَخْرا و اِم قدرک آخرا، خداونده مرگه اعلام کرا تا آ زمانی که آگرده. ۲۷ پس هر کسی آجوره که درست نیه اِم نانه بَخْره و خداونده قدرک آخره، عیسی خداونده

ترنده. ۲۳ و بدنه آ اعضا که فکر کرام کمتر حرمت دارند، آوه پرتَر حرمت نیام، و اعضایی که قشنگ نینده پرتَر رسیدگی کرام؛ ۲۴ درحالی که چاما قشنگه اعضا اَنجوره رسیدگی لازم ندارند. اما خدا بدنش اَنجوره منظم رچش کرده که آ اعضایی که کمتر حرمت دارند پرتَر حرمت بدارند، ۲۵ تا بدنک جدایی مبی، بلکه بدنه اعضا ای اندازه هندیگره فکرک بیبینه. ۲۶ و اگم ایگله عضو عذاب بکشه، همه‌ی اعضا آونه عذاب بکشند؛ و اگم ایگله عضو حرمت بداره، همه هندیگره ذوق بکرنده.

۲۷ ایزه، شاما مسیحه بدن اِسران و گله به گله چوه اعضا اِسران. ۲۸ خدا کلیساک، اوّل رسولان، دوّم پیغمبران، سوّم معلّمان؛ چاوش معجزه انجام دیننه قدرت، چاوش شفا دین عطا یا و کمک کردن و مدیر بین و علوده جور باجوره زوانان لاّوه کردنش تعیین بکه. ۲۹ مگم همه رسولنده؟ مگم همه پیغمبرنده؟ مگم همه معلّمنده؟ مگم همه معجزه انجام دیننه قدرته دارند؟ ۳۰ مگم همه شفا دیننه عطیه دارند؟ مگم همه علوده جور باجوره زوانانه لاّوه کنند؟ مگم همه ترجمه کردند؟ ۳۱ اما شاما صدق دلنه پيله تره عطا یا پشه ببا. و از چاکترین راه شاما آمانم.

محبتّه راه

۱۳ اگم آدما و فرشتان زواننه لاّوه بکرم، ولی محبت مدارم، ایگله سنجی شوار که پر صدا کریه و ایگله تّیبه تبلی شوارم. ۲ و اگم نبوّت کردند قدرته بدارم و بتانم دنیا همه ی اِسران و دانایی بفهمم، و اگم کامله ایمانی بدارم که بتانم کوههان جابه‌جا بکرم، اما محبت مدارم، هیچی نیم. ۳ اگم همه‌ی آچی که دارم صدقه آدیم و چمن جانّه آتشه آلوعه

شخصی هّ روحه واسطنه، ایمان و علوده نفری هّی هّ روحه واسطنه، شفا دین عطا یا. ۱۰ علوده نفری معجزه انجام دیننه قدرت آدیبه بی، و آدرینه نبوّت، و علوده نفره ارواحه تشخیص دیننه قدرت آدیبه بی. و علوده نفری جور با جوره زوانان لاّوه کردن و آدرینه جور با جوره زوانان لاّوه کردنه ترجمه آدیه بی. ۱۱ همه اِمان، هّ ایگله روح واسطه نه که خدا روح اِسه قوت گیرنده، و ایزه که اِشتن گشه آوان سهم کره و هر کسی آدیه.

ایگله بدن، پر اعضا نه

۱۲ چون آجوره که بدن ایگله اِسته، و پره عضو داره؛ و همه ی بدنه اعضا با اِم که پرند، اما ایگله بدن اِسند. مسیح نی اِنجوریه. ۱۳ چون آما همه ایگله روحک غسل تعمید کتمانّه تا ایگله بدن ببام، و همه‌ی آما ایگله روحک آخردمانه؛ چه یهود و چه یونانی، چه نوکر و چه آزاد. ۱۴ چون بدن نه ایگله عضوک، بلکه پره اعضاک رچ آبییه. ۱۵ اگم پا باجه «چون از دس نیم، بدنه کین نیم»، اِم دلیل نیی که بدنه ایگله عضو مبی. ۱۶ و اگم گوش باجه، «چون چشم نیم، بدن کین نیم»، اِم دلیل نیی که بدنه ایگله عضو مبی. ۱۷ اگم تمام بدن چشم به، چنجوره تانسما نه بشنوام؟ و اگم تمام بدن گوش به، چنجوره تانسما نه بو بکرام؟ ۱۸ اما ایزه خدا بدنه اعضاش اجوره که اِشتن گوسش به، ایگله ایگله بدنک بناشه. ۱۹ اگم همه اعضا ایگله بنده، بدن کا وجود داشتته؟ ۲۰ ولی اجوره که اعضا پرند، با اِم حال بدن ایگله اِسه. ۲۱ چشم یتانه دسه نه باجه، «ته احتیاج ندارم!» و اجوره نی سر یتانه پانه باجه «شاما احتیاجی ندارم!» ۲۲ برعکس، بدنه آ اعضا که ضعیفتر آمانسه بینده، واجب

بکره و آوان دلداری بدیه. ^۴ آ کسی که علوده زوانانه لاوه کره اِشتن بنا کره، اَما آ کسی که نبوت کره کلیسا بنا کره. ^۵ اِسا از گمه که شاما همه علوده زوانانه لاوه بکرا، ولی پرتَر گمه که نبوت یگراه. آ کسی که نبوت کره آ کسیک که علوده زوانان لاوه کره پبله تر، مگم اِم که ای نفر ترجمه یگراه تا کلیسا بنا بیی.

^۶ اِسا ای براران، اگم از شاما وَر بایم و علوده زوانانه لاوه بکرم، چه سودی شاما را دارم، مگم اِم که مکشفه یا دانایی یا نبوت یا ایگله تعلیمی شاما را بدارم؟ ^۷ حتی بی جانه سازان نی، نی و چنگ شوار، اگم درست زیبه مبینده، چُنجوره بی فهمسن که چه آهنگی زیبه بیر؟ ^۸ اگم شیپور چاک سس مدیه، کی گه جنگه را آماده بی؟ ^۹ شاما دربارِه نی اِنجوریه. اگم شاما زواننه لاوه ای باجا که نبی زانسن، چنجهوره ای نفر بزانه که چه واترا؟ چون آدمی چشی هوانه لاوه کردرا. ^{۱۰} بی شک دنیاک پر جورباجوره زوانه اِسنده، و هیچ کامین بی معنی نینده. ^{۱۱} ولی اگم از متانم علوده نفری زوانه معنی بفهمم، اونه که منه لاوه کردر خلکم و آ نی مننه خلکه. ^{۱۲} شاما دربارِه نی اِنجوریه. اگاردنه که غیرتنه خدا روحه ظاهر ببینه پشه اِسران، تقلا بکرا که کلیسا بنا کردنه را ترقی یگراه.

^{۱۳} پس آ کسی که علوده زواننه لاوه کره گه دعا یگراه تا اِشتن لاوعان ترجمه یگراه. ^{۱۴} چون اگم از علوده زواننه دعا بکرم، چمن روح دعا کره، اَما چمن عقل سودی نیره. ^{۱۵} پس چه گه بکرم؟ چمن روحنه دعا گِرم ولی چمن عقلنه نی دعا کرم؛ چمن روح نه سرود ستایش خوانیم ولی چمن عقل نه نی سرود ستایش خوانیم. ^{۱۶} چمه غیراز، اگم ته روحک شکر بکری، چُنجوره کسی که اِشته زوانه نفهمه

تسلیم بکرم، اَما محبت مدارم، هیچ فایده ای چمن را نداره.

^۴ محبت صبور و مهربان اِسه؛ محبت پخیلتی نکره؛ محبت افتخار نکره و محبت غرور نِداره. ^۵ محبت بی ادب نییه و اِشتن منفعته پشه نییه؛ محبت غیض نکره و کینه ای نییه؛ ^۶ محبت، بدیک شاد نیی، اَما حقیقتنه شادی کره. ^۷ محبت همه چی نه سلوکات داره، محبت همه چی باور کره، همیشه امید داره و همه چی توع آوره.

^۸ محبت هرگز اُنوجره. اَما نبوته از بین شینده و زوانه اُوچرنده و دانایی از بین شی. ^۹ چون که چاما دانایی ناچیزه و چاما نبوت نی ناچیزه؛ ^{۱۰} اَما وختی کامل بایه، ناچیز از بین شی. ^{۱۱} آدمی که تره خوردن یم، ویلیه خوردنان شوار لاوم کرده و ویلیه خوردنان شوار فکرم کرده و ویلیه خوردنان شوار دلیم آورده. وختی پبله مردکی بیم، ویلیه خُردنان کردکارم کنار بنا. ^{۱۲} آ چی که اِسا ویندرم، ایگله تاره عکسی شواره آیتکا دلک؛ اَما زمانی آرسه که روبه رو وینام. اِسا چمن دانایی ناچیزه؛ اَما زمانی آرسه که کامل زانم، آجوره که خدا چمن دربارِه کامل زانه. ^{۱۳} پس اِسا، اِم سُه گله چی باقی ماننده: ایمان، امید و محبت. اَما چوان دلک محبت، پبله ترین اِسه.

نبوت کردن و علوه زوانان لاوه کردن

۱۴ محبت پشه ببا و غیرتنه روحه عطایا آخازا، اللخصوص اِم که نبوت یگراه. ^۲ چون آ کسی که علوده زوانانه لاوه کردر، نه آدمان نه بلکم خدانه لاوه کردر. چون هیچکس چوه لاوه نفهمه؛ ولی آ آدم، روحه واسطه نه، رازان واجه. ^۳ اَما آ کسی که نبوت کره، آدماننه لاوه کره، تا چوان ایمانه تقویت بکره و تشویق

خدا پرستش گره و اعلام کره که : «حقیقتا خدا شاما دِلک اِسِه».

۲۶ براران پس منظور چیه؟ آ دمی که هندیکرنه بیدا آبا، هر کسی ایگله سرود ستایش، ایگله تعلیم، ایگله مکاشفه، ایگله زوان و یا ایگله ترجمه داره. برزه اِمه همه ایمانه تقویته را استفاده ببینده. ۲۷ اگم کسی علوده زوانانه لاوَه بکره، برزه فقط دو یا نهایت سُه نفر، آنی نوبتی لاوَه باجنده و ای نفر نی ترجمه بکره. ۲۸ اما اگم کسی می که ترجمه بکره، هر کامین آوانک گه کلیساک ساکت بندرنده و اِشتن دلک خدا نه لاوَه بکره.

۲۹ برزا دو یا سُه نفر کسانیک که نبوت کونده لاوَه بکرنده و بقیه چوان لاوعان سبک سنگین بکرنده. ۳۰ و اگم علوده کسی که آگارک نشته، ایگله مکاشفه بیگیره، آ اولین نفر گه ساکت بندره. ۳۱ چون همه تانا نوبتی نبوت بگره تا همه تعلیم بیگیرنده و تشویق ببینده. ۳۲ انبیا روح، انبیاک فرمان بره. ۳۳ چون خدا، هرج و مرج خدا نییه، بلکم صلح و سلامتیّه خدایه.

آجورَه که رَه، همه ی مقدسه کلیساهانک ایزه اِسِه. ۳۴ زلیپه گه کلیساک ساکت بندرنده، چون که آوان اجازه دییه بیه نیه لاوَه بکرنده، بلکم گه فرمان بر ببینده، عین آ چی که شریعت واتر. ۳۵ اگم رایشانه چی ای باموجنده، کییک اِشتن شوعرک آپرسنده؛ چون لاوَه کردن کلیساک زلی را عیبه.

۳۶ مگم خدا کلام شاماک آمیه؟ یا فقط شاما آرسَه؟ ۳۷ اگم ای نفر خیال بکره که ایگله پیغمبره یا آدمیه که خدا روحه داره، آ گه شاما

اِشته شکرکردنه را آمین باچه؟ چون که نِزانسره ته چه واتری! ۱۷ چون ته درست شکر کردی، اما اِشته شکر کردن علوده نفره پنا باعث نیی. ۱۸ خدا شکر گرم که شاما همانک پرتَر علوده زوانانه لاوَه گرم؛ ۱۹ اما اِمه زانم که کلیساک پنج کلمه چمن عقلنه لاوَه بکره که خلکه تعلیم بدییه چاکتره تا اِم که هزاران کلمه علوده زوانانه باجم.

۲۰ ای براران، فکر کردنک خوردنان شوار مِبا، بلکم بدی کردنک خوردنان شوار ببا. ولی، فکرکردنک پيله آدم ببا. ۲۱ توراتک نویشته بیه که:

«خداوند واتر،

”علوده زوانانه

و خلکه اِواننه

اِم قومنه لاوَه گرم.

با اِم همه حتی آوه چمن لاوَه گوش

آیدینده.”»

۲۲ پس علوده زوانه، ایگله نشانه‌ای اِسنده نه ایمانداران را بلکم بی‌ایمانان را؛ اما نبوت نشانه‌ای اِسِه ایمانداران را و نه بی‌ایمانان را.

۲۳ پس، اگم همه‌ی کلیسا آدمه هندیکرنه بیدا آیینده و همه علوده زوانانه لاوَه بکرنده، و هَ موقع کسانی که هیچیک خبر ندارنده یا کسانی که ایمان ندارنده باینده مجلسه دله، مگم نواجنده که شاما دلوعران؟ ۲۴ اما اگم همه نبوت بکرا و کسی که هیچ چیک خبر نداره یا کسی که ایمان نداره، بایه مجلسه دله، باعث با آ آدم قانع ببی که گناهکار اِسته، و آوه همان پرانک داوری بی، ۲۵ آدمه دله رازه برملا بینده. آدمی اِشتن دیمنه سر گِل گینه و

چنین تر کارم کرده، اما نه اِشتن، بلکه خدا فیض واسنه که منه اِسه. ^{۱۱} پس چه از چه آوه، اما ایزه موعظه کرام و و شاما ایزه ایمان آوردرانه.

مردهان زنده آبیین

^{۱۲} اِسا اگم اعلام بییر که مسیح مردان دلک زنده آبیه، چُنجوریه که بعضی از شاما واجنده مرده زنده نیبینه؟ ^{۱۳} ولی اگم مرده زنده آنبینه، پس حتی مسیح نی مردان دلک زنده آبیه نییه. ^{۱۴} و اگم مسیح مردان دلک زنده آبیه نییه، هم چاما اعلام کردن هیچه، هم شاما ایمان هیچه. ^{۱۵} اما حتی خدا را دوریه شاهدان حساب بام، چون خدا دربارہ شهادت دیه مانه که مسیحش مردان دلک زنده آکرده، که اگم مرده زنده آنبینه، پس خدا نی آوش زنده آکرده نییه. ^{۱۶} چون اگم مرده زنده آنبینه، پس حتی مسیح نی زنده آبیه نیه. ^{۱۷} و اگم مسیح زنده آبیه نییه، شاما ایمان هیچه و شاما حلا شاما گناهان دلک اِسران. ^{۱۸} پس کسانی که مسیحه ایمان داشتشانه و مردنده، نابود بیینه. ^{۱۹} اگم فقط اِم زندگیک مسیح امیدوارمان، اما همه علوده آدمانک قره بخت ترمان.

^{۲۰} ولی مسیح حقیقتا مردان دلک زنده آبیه، و اولین کسی اِسه که مردان دلک زنده آبیه. ^{۲۱} چون آجوره زه که مرگ ایگله آدمه واسطنه آمیه، مردان زنده آبیین نی ایگله آدمه واسطه نه آیه. ^{۲۲} چون آجوره زه که همه آدمک مرنده، مسیحک نی همه زنده آبنده. ^{۲۳} اما هر کسی اِشتن نوبنه: اول مسیح که نوبر به؛ و چاوش، کسانی که چوه آمینه موقع، مسیح کیننده. ^{۲۴} چاوش آخر زمان آرسه، آدمی که پادشاهی درسما ره خدای پییر دس، یعنی

را تصدیق بگره که آچپانی که شاما را نیویسم ایگله حکم خداونده طرفه نه اِسه. ^{۲۸} اگم کسی اِمه تصدیق مکره، اِشتن نی تصدیق نیی.

^{۲۹} پس ای چمن براران، غیرتنه چمه پشه ببا که نبوت بکرا و علوده زوانان لاوه کردند پَرانه مگیرا. ^{۴۰} اما همه چی گه درست و قاعده نه انجام بیی.

مسیح زنده آبیین

۱۵ ای براران، اِسا گمه انجیلی که شاما را موعظم کرده شاما ویر بوعرم، هَ انجیلی که آوران قبول بکرده و آوه پایبندران ^۲ و چوه واسطنه نجات پیدا کرا، البته اگم کلامی که شاما را موعظم بکه، محکم نیا بدارا. اگم انجوره مبی، بیخودی ایمان ران آورده.

^۳ چون از مهمترین چی که من آرسس، شاما رام اعلام بکرده: اِم که مسیح چاما گناهان واسنه بمرده، آجوره که مقدسه نویشته هان دلک آمیه، ^۴ و اِم که دخشارده ببه، و اِم که سۆمین روجک مردان دلک زنده آبه آجوره که ز مقدسه نویشته هان دلک آمیه به، ^۵ و اِم که اِشتنش بر کیفای معروف به پطرسه را آشکار بکه و چاوش آ دوزنده گله شاگرده را. ^۶ چوه پَش، ای را پانصد نفر از براران را نی اِشتنش آمانس که خیلی از آوان هلا زنده، هر چند بعضی مردنده. ^۷ چاوش یعقوبه را دیار آبه و چاوش همه ی رسولان را، ^۸ و آخرسر ایگله ویلیه خوردنی شوار که نارس دنیا آمیه بیی، چمن را نی دیار آبه.

^۹ چون از رسولان دلک کمترینم، و حتی لایق نیم منه خدا رسول باجنده، چون که خدا کلیسام اذیت و آزار کرده. ^{۱۰} ولی اِمی که اِسا ویندرا اِسم، خدا فیض واسنیه، و چوه فیض چمن را بی فایده نبه. برعکس، از چوان همانک

بدنی که زنده آبی

۳۵ اما ای نفر آپرسه: «مرده چُنجوره زنده آیینده و چنچوره بدنینه آیینده؟» ۳۶ ای احمق آدم! آ چی که کاشتره، تا ممره زنده آنیی. ۳۷ و آ چی ای ته کاری، آ بدنی که گه بیبی نیه، بلکم فقط ایگله دانه اِسه، چه گندم چه علوده دانه‌هان. ۳۸ اما خدا آ دانه را آ بدنی که اِشتن انتخاب کردشه آدیه، و هر دانه ای را چوه اِشتن مخصوصه بدنه بخشه. ۳۹ چون که همه‌ی بدنه ای جور نینده. آدمه ای جور بدن دارنده، حیوانه علوده جور؛ و پرندان علوده جور؛ ماهیه نی علوده جور بدن دارنده. ۴۰ ایزه نی، آسمانیه بدنه و زمینیّه بدنه. اما آسمانیه بدنان شکوه و جلال ای جوره و زمینیّه بدنان شکوه و جلال علوده جور. ۴۱ اُوقتوعه اِشتن شکوه و جلاله داریه، مانگه اِشتن شکوه و جلاله، و آستاره نی اِشتن شکوه و جلاله؛ چون که هر آستاره شکوه و جلال ادرین آستاره شکوه و جلالنه فرق داره. ۴۲ مردان زنده آییننه درباره نی ایزنه. آ چی که کاشته بی، از بین شی؛ آ چی که زنده آبی، از بین نیثی. ۴۳ ذَلَتک کاشته بی، عزتک هیزه. ضَعَفک کاشته بی، قَوَتک هیزه. ۴۴ جسمانیّه بدن کاشته بی، روحانیّه بدن هیزه. اگم جسمانیّه بدن اِسه، روحانیّه بدن نی اِسه. ۴۵ آجوره که توراتک نویشته بیه: «اولین انسان، یانی آدم، زنده موجود آبه؛ آخرین آدم، روحی بیه که زندگی بخشه. ۴۶ اما اوّل روحانی نامه، بلکم جسمانی اوّل بامه، و چوه پَش روحانی. ۴۷ اوّلین انسان زمینک به و

آدمی که هر حکومت واققدار و هر قدرتی نابود کره. ۲۵ چون آ گه تا وقتی که اِشتن همه‌ی دشمنان اِشتن پا جیرک بنیه، حکومت بکره. ۲۶ آخرین دشمنی که گه از بین بیثی، مرگه. ۲۷ چون خدا «همه چیش چوه فرمانبدار کردشه و چوه پا جیرک نیپشه.» اما وختی واجه «همه چیش چوه فرمانبدار کردشه و چوه پا جیرک نیپشه.» دیاره که خدا اِشتن نی آوه همه چیان مسیح فرمانبردار کردشه و چوه پاهان جیرک نیپشه، در بر نیگیره. ۲۸ وقتی که همه چی چوه مطیع ببیینده، آدمی زا اِشتن نی آ کسی فرمان بردار بی که همه چیش جوه فرما نبردار کرده و چوه پاهان جیرکش نیپه، تا خدا کل، در کل بیبی.

۲۹ اگم نه، مردمه منظور چیه که مردان نیابَت نه غسل تعمید گیرنده؟ اگم مرده اصلا زنده نیبیینده، چیه را مردم چوان نیته را غسل تعمید گیرنده؟ ۳۰ چیه را آما هر ساعت چاما جانّه خطرک درنام؟ ۳۱ براران، آ افتخاری که چاما خداوند مسیح عیسیک شاما درباره دارم قَسَم، که از هر روج مردرم. ۳۲ اگم از اِفْسُسه شهره آدمان نه که وحشیه حیوانان آشینده، جنگ کردمّه، چمه را چه فایده ای داشتشه؟ آدمی دیدنه لاوّه کرم، اگم مرده زنده نیبیینده، «بایا بخرام و آخرام چون که صبا مرام.»

۳۳ وازی مَحَرّا: «بده همنشین، چاکه اخلاقه خراب کره.» ۳۴ اِم بیخودیه لاوان که چوان مست آبییران، اِشتن بایا و دَ گناه مکرّا؛ چون بعضی اِسندّه که خدا آنزاننده. اِمه واجم تا شرمنده ببا.

^{۵۸} پس، چمن عزیزه براره، پابرجا و برقرار ببا، همیشه خداونده کاره پتر و پتر انجام بدیا، چون زانرا خداوندک شاما زحمت کُشنن قاصتینه نییه.

هدایه هان مقدسان را

۱۶ اِسا هدیه هان بیدا آکردنه دربارِه، مقدّسان را: شاما نی آ چپانی که غلاطیه کلیساهاننه واتمه، انجام بدیا. ^۲ هر هفته اولین روجک، هر کامین شاما، که اِشتن درآمدک، کملی ای بنیه کنار، اِشتن را نیا بداره، تا آدمی که از آیم شاما وَر، د لازم مبی هدیه بیدا آگیرا. ^۳ وختی بامم، کسانی که اعتماد دارا معرفی نامه هانی آدیم و آوان شاما هدیه هاننه خرسانم اورشلیمه شهره را. ^۴ اگم صلاح بیی که از اِشتن نی بیشیم، ایزه آوه منه آینده.

نقشه هان سفره را

^۵ مقدونیه منطقه اوردنه پَش آیم شاما وَر، چون مقدونیک اِورم. ^۶ شاید کملی ای شاما وَرک بندرم، و یا حتی زمستان نی شامانه بندرم، تا هر یگا شیم چمن سفره را من کمک بکرا. ^۷ چون نِگمه اِسا را دلک شاما بینم؛ بلکم امید دارم، اگم خداوند بگشه، چند وقت شاما نه بندرم. ^۸ اما تا پنتیکاسته عید اِفُسه شهرک

خاککه؛ دومین انسان آسمانکه. ^{۴۸} آجوره که انسان خاکک اِسه، کسانی که خاکک اِسنده ایزنده، و آجوره که انسان آسمانک اِسه، کسانی که آسمانکنده ایزنده. ^{۴۹} و آجوره زه که انسان خاکی شکل آبمان، انسانه آسمانی شکل نی آبام.

^{۵۰} ای براران، اِمه شاما نه واجم که جسم و خون نِتانه خدا پادشاهی وارث بیی و آچی که از بین شی، نِتانه آچی ای وارث بیی که از بین نیشی. ^{۵۱} گوش آدیا! ایگله رازی شاما نه واجم: آما همه نمرام، بلکم همه تبدیل بام. ^{۵۲} ای لحظک و ای چشم به هم زینک، آدمی که آخرین شیپور زییه بیی، اِم اتفاق دِگنه. چون که شیپور زین و مرده بی اِم که از بین بیشینده زنده آیینده و آما تبدیل بام. ^{۵۳} چون اِم بدنی که از بین شی گه آبدنی که از بین نیشی دِگره و اِم فانیه بدن گه آبدنی که فانی نه دِگره. ^{۵۴} وقتی اِم بدنی که از بین شی آبدنی که از بین نیشی دِگره و اِم بدنی که فانیه، آبدنی که فانی نه دِگره، آدمی اِشعیا پیغمبره آ نیویشته اتفاق دِگنه که واجه: «پیروزی، مرگش آربرده.» ^{۵۵} «ای مرگ، اِشته پیروزی کاریه؟

و ای مرگ، اِشته نیش کاریه؟» ^{۵۶} مرگه نیش گناه اِسه و گناه قدرت، شریعت. ^{۵۷} اما خدا را شکر که چاما خداوند عیسی مسیح واسطنه آما پیروزی آدیه.

خواهش کرم،^{۱۶} انجوره کسان مطیع ببا و ایزه
نی هر کسی مطیع که اِم خدمتک همکاری کره
و زحمت گِشه.^{۱۷} اِسْتِفاناس، فورتوناتوس
و آخائیکوس آمینک شادِم، چون شاما تیه
یاگشان فِت کرده.^{۱۸} چون که آوان چمن روح
و شاما روحشان تازه بکرده. انجوره کسان
حرمت ینیا.

سلامان

آسیا کلیساهان شاما را سلام دارند.^{۱۹}
آکیلا و پریسکیلا و کلیسای نی که چوان کییک
برپا بینده، خداوندک شاما را گرمینه سلام
دارند.^{۲۰} همه ی برارانی که انگارکنده شاما را
سلام دارند. مقدسه ماچنه هندیگره را سلام
بکرا.^{۲۱} از، پولُس، چمن دسنه اِم سلامه شاما را
نیویسیم.
^{۲۲} لعنت به کسی که خداوند نه خَش نییه.
چاما خداوند، بوره!
^{۲۳} عیسی خداونده فیض شاما نه بیی.
^{۲۴} چمن محبت عیسی مسیحک شاما همان
همراه بیی. آمین.

وندرم.^۹ چون ایگله پيله دروازه ای، خدمته را
چمن دیمک آبییه که پر فایده داره، و دشمنه
نی پُرنده.
^{۱۰} وقتی تیموتائوس بامه، آونه جوری رفتار
بِگراه که شاما وِرک هیچ نگرانی مداره. چون
آ نی چمنه شوار خداونده کاره انجام دَییه؛
^{۱۱} پس کسی آوه ویلی حساب مکره. آوه
سلامتی نه سفره را راهی بگراه تا آگرده چمن
وَر؛ چون از و براره چوه منتظرمان.

آخرین نصیحتان

^{۱۲} اِسا چاما برا آپولُس دربارِه، اوم پر اصرار
بکه که آدرین براران نه بایه شاما وَر، اما هیچ
جوره راضی نیه که اِسا بایه. هر موقع که
فرصت بداره، آیه.
^{۱۳} شاما هواس جمع بیی؛ ایمانیک محکم
ببا؛ مردک ببا و قوی ببا.^{۱۴} شاما کارِه همه
محبت نه بیبینده.
^{۱۵} زانسرا که اِسْتِفاناسه خانواده اولین
کسانی بنده که ایالت آخائیک ایمان شان
آورده، و آوان اِشتنشان مقدسان خدمت
کردنه را وقف کرده. ای براران، از شاما